

#25N | Ens volem vives i amb vides dignes!

ARRAN :: 19/11/2015

34 dones assassinades als Països Catalans només durant aquest 2015. 34 assassinats pel fet de ser dones dins una societat misògina.

34 dones assassinades als Països Catalans només durant aquest 2015. 34 assassinats pel fet de ser dones dins una societat misògina. 34 vides menys com a conseqüència d'un terrorisme masclista que en la seua darrera i més fatal forma de visibilització de la violència es manifesta amb la mort. 34 companyes com nosaltres, de classe baixa i també de nació oprimida, a les que cap de les solucions institucionals que en forma de campanyes victimitzadores o denúncies oficials que no són escoltades, els ha servit per a fer front a una problemàtica que té una arrel molt clara: es diu patriarcat.

Un patriarcat que, combinat amb la lògica capitalista a la qual obeeix, ens oprimeix com a dones des del mateix moment en què hem vingut al món assignant-nos un gènere concret. Un gènere que ha d'estar relegat a la submissió i l'explotació per part de la figura de l'home blanc i heterosexual. Un gènere que pesa sobre nosaltres les dones quan se'ns furta la possibilitat de moure'ns amb normalitat a l'esfera pública i se'ns relega a la privada assumint totes les tasques de cura que es troben a la base de la reproducció de la mà d'obra que fa funcionar aquest sistema.

Des d'Arran, l'organització juvenil de l'Esquerra Independentista, ens signifiquem totalment amb el lema triat des del conjunt del moviment per a aquest 25 de novembre, dia internacional contra la violència masclista. Perquè ens volem vives i amb vides dignes i per això cridem a l'autodefensa i l'autoorganització de cada dona jove de classe treballadora al nostre país. Aquesta diada insistirem en la denúncia de la gravetat d'una onada de feminicidis amb malauradament pocs precedents històrics. I ho farem com sempre assenyalant que aquesta manifestació de violència directa cap a nosaltres és només el cim d'una piràmide de misogínia estructural i formes de violència diverses que patim en el nostre dia a dia.

Un dia a dia on l'expressió de violència no només arriba sota la forma de l'agressió directa, sinó també amb la privació del dret a decidir sobre els nostres cossos. Les estructures estatals, l'església, i els partits polítics de moral ultracatólica ens infantilitzen privant-nos del dret a un avortament lliure i gratuït, especialment a les joves d'entre 16 i 18 anys. I cal dir-ho ben alt i clar, aquesta agressió també és violència i també serà combatuda directament als carrers, amb la desobediència i la lluita feminista.

Les dones també veiem com històricament se'ns ha utilitzat a l'esfera productiva en funció de les necessitats i les lògiques d'acumulació de capital. Som esclaves de la divisió sexual del treball, dels salaris més baixos, de l'assetjament als llocs de feina, de la invisibilització i la infantilització. I ara, som les primeres que patim les retallades en uns serveis públics (transport, educació, sanitat) dels quals o bé som les principals treballadores, o les que més en fan ús, però que en qualsevol cas representen tasques que no desapareixeran, sinó que

acabarem assumint com a nostres a la llar i de forma gratuïta.

Ens cal per últim denunciar el cinisme amb el qual alguns s'atreveixen a lluir el llacet morat quan ha estat assassinada una dona, però que després són els mateixos que toleren i recolzen que els seus carrers i mitjans de comunicació s'inunden de publicitat masclista. Els mateixos que no actuen quan als seus municipis hi ha espais d'oci nocturn on les dones joves podem entrar gratis per ser passar a ser una mercaderia més en mans dels homes. El mateix cinisme també que considera graciós o poc rellevant l'assetjament constant que patim dia i nit als carrers, al transport públic o als espais d'oci quan no podem caminar o moure'ns amb tranquil·litat sense que qualsevol home s'atrevisca a opinar sobre els nostres cossos.

Però ja n'hi ha prou, hem decidit plantar cara i obrir el camí cap a la nostra plena llibertat. Per això, estem apostant per teixir assemblees de dones a cada barri, poble i comarca, com també pels grups d'autodefensa, per la formació, pel debat i per la mobilització cada cop que una companya està assassinada. Perquè no estem disposades al fet que se'ns silencie ni que passe de saperebuda una problemàtica estructural. Perquè sabem que cal situar com a prioritari dins l'agenda política de l'esquerra revolucionària la qüestió dels feminicidis. I perquè som conscients de que aquesta resposta només podrà articular-la de forma autònoma el moviment feminista als Països Catalans. Un moviment al que contribuïrem les joves d'Arran actuant sota la lògica d'un feminisme radical, de classe, combatiu i conscient de què tota agressió que patim ha de tindre una resposta immediata als carrers.

El 25 de novembre i la resta de l'any: ens volem vives, i amb vides dignes!

Visca la lluita feminista!

*Arran, organització juvenil de l'Esquerra Independentista
Als Països Catalans, 18 de novembre del 2015*

<https://ppcc.lahaine.org/25n-ens-volem-vives-i>